

555. Av náði Guds

Øssur Berghamar

B \flat Eb/B \flat B \flat + B \flat G m B \flat Maj7/F

1. MÍN-um Frels-ar-a — eg takk-a vil av hjart-a, fyr-i sign-ing-ar — og vernd á lívs - ins

4 E \flat C m F D m G m C7

4 leið. Hann meg trygt á herð - um bar — var al-tíð har, hó-ast skeivt var mangt eitt stig-ið, ið eg

8 F sus4 B \flat F/A G m D m E \flat C m7

8 steig. Mang-an iv-and-i — mitt hjart-a — hev-ur ver - ið, mang-an van-trúgv-in — og sjálv-ráð-in — eg

12 F sus4 B \flat F/A G m D m E \flat C m F B \flat

12 var. Men av náð-i Guds eg er-i tað, eg er - i, og hansnáð-i stór var mót - i mær.

2. Eg vil takka Honum
fyri míni kærur,
fyri tey, sum bóðu fyri míni sál.
Fyri tey, mær rættu hond
– mong vinarbond,
fyri tey, ið hjálptu mær at seta mál.
Ofta lítið hugsandi eg havi verið
mangan gloymt, at alt,
eg fekk, mær givið var.
Men av náði Guds eg eri tað, eg eri,
og hans náði stór var móti mær.

3. Mínum Frelsara
eg lova vil av hjarta,
Honum prísar, sum meg leiddi higartil,
fyri lív í yvirflóð
– og lyfti góð,
at hann allan vegin heim meg bera vil.
Orðið sigur, at eg líkur honum verði,
tá eg andlit hans
skal skoða uppi har.
Ja – av náði Guds eg eri tað, eg eri,
og hans náði stór var móti mær.